

หญ้าหนูต้น

ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Dianella ensifolia* (L.) DC

วงศ์ : LILIACEAE

ชื่ออื่น : โกงคำแล่น (ชัยภูมิ) หางไก่เถื่อน (อุบลราชธานี) มะพร้าวป่า ศรีคันไซ (เชียงใหม่) หญ้าหนู (ปน) หอมแดง (กลาง) ลำพัน (จันทบุรี) วานเคียงป็น

ลักษณะทั่วไป : ไม้ล้มลุกมีเหง้าใต้ดินสูง 30-60 เซนติเมตรขึ้นเป็นกอขนาดเล็ก ใบ เดี่ยวเรียงสลับ แฉกเป็นกระจุกที่โคนต้นอยู่ในระนาบเดียวกัน รูปขอบขนานหรือรูปหอก กว้าง 1-4 เซนติเมตร ยาว 20-60 เซนติเมตร ปลายใบแหลมฐานใบมน ขอบใบเรียบ ก้านใบแผ่เป็นแผ่นหุ้มซ้อนกัน ดอก เป็นช่อ ออกจากซอกใบที่โคนต้น กลีบเลี้ยงและกลีบดอกมีลักษณะเหมือนกัน มีสีขาวปนม่วง เป็นหลอดเล็กๆ ปลายแยกเป็นกลีบ 6 กลีบ เกสรเพศผู้มี 6 อัน สีเหลือง ผลสด รูปทรงกลม เมื่อสุกมีสีม่วงน้ำเงิน

การกระจายพันธุ์ : พบทั่วไปตามป่าดงดิบ ป่าเบญจพรรณและป่าดิบแล้ง ระดับความสูงจากน้ำทะเลประมาณ 500-1,200 เมตร

ออกดอก : ออกดอกกราวเดือนตุลาคมถึงธันวาคม

การขยายพันธุ์ : เหง้า เมล็ด

ประโยชน์ : รากและใบ ตำรายาสมุนไพรพื้นบ้านจังหวัดอุบลราชธานี ใช้เข้ายากับเสม้าฮ้อ บีปลากั้ง และชันบือ ต้มน้ำดื่ม แก้ปวดเมื่อย บำรุงกำลังทางเพศ ราก บำรุงกำหนด ขับปัสสาวะ

ทั้งต้น ใช้ผสมกับสมุนไพรอื่น ต้มน้ำดื่ม รักษาเมะเร็งและแผลเรื้อรัง (อาการแผลเรื้อรัง เน่าลูกกลม รักษายาก) ราก ต้มน้ำดื่มแก้อาการท้องผูก ช่วยขับลม

